

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 200.....

Acc. No. 14.054

Author..... കോട്ടയം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി

Title..... കോട്ടയം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി

857

ഭാരതപ്രേഷിതൻ

അഥവാ

സെൻറർ തോമസ്.

ഗ്രന്ഥകർത്താ

റവ. ഫാദർ ജോസഫ് നെടുഞ്ചിറ.

First Edition (Copies 2000)

All Rights Reserved.

St. Joseph's Press Mannanam,
1958.

0/50

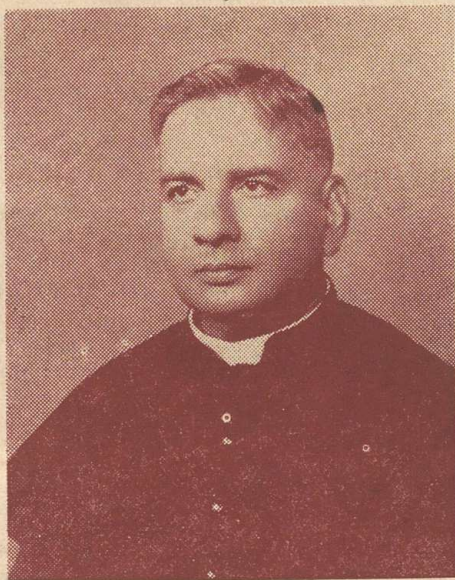
പ്രസ്താവന.

ഭാരതപ്രേഷിതനായ മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത ജീവചരിതമാണ് ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം. തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ക്രിസ്തപഞ്ചം 52-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തു ഇറങ്ങി ആദ്യമായി കേരളത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പിന്നീട് ഭാരതം മുഴുവനും സുവിശേഷപ്രസംഗം നടത്തി നിരവധി ആളുകളെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം പ്രതിയോഗികളുടെ കൈയിൽ അകപ്പെട്ട രക്തചിന്തി വീരസ്വപ്നം പ്രാപിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. പ്രേഷിതവര്യനായ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിൽ പല അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചതായിക്കാണുന്നു. 'പുരാതനപാട്ടുകൾ' 'പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാർ' എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്ന അത്ഭുതപ്രവർത്തികളിൽ ചിലതു് ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്വാൻ ജോസഫ് മുകുളേൽ അവർകൾ ചെയ്യുന്നത് ഒത്താശകൊണ്ടും കുരകും 'വേദകുമാസമിതി'യിലെ ഒരംഗവും ഒരു നല്ല കാമികനുമായ ശ്രീമാൻ തോമ്മസ് മാത്യുവിന്റെ പ്രേരണമൂലവും മാനാനം സെൻറു ജോസഫ്സ് പ്രസ്സ് മാനേജർ ബി. വിൽഫ്രിഡ് അച്ചന്റെ സഹായസഹകരണം കൊണ്ടും ആണ് 'ഭാരതപ്രേഷിതൻ' ഇത്തരത്തിൽ തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചത്. ആ മഹത്തുക്കളുടെ മഹാമനസ്സുതന്നെ നമസ്കാരം!

ഗ്രന്ഥകർതാ.

മാർ

14054

Rev. Fr. Joseph Nedumchira

SOUVENIR
SACERDOTAL SILVER JUBILEE,
22 - 12 - 1956.

ഭാരത പ്രേഷിതൻ

അഥവാ

സെൻറോ തോമസ്.

(മാവേലി)

I

ആദിത്യനാഭാ രഹിതനായി!
ഭൂദേവി വേപഥു പൂർണ്ണയായി!
നേരമതുച്ച കഴിഞ്ഞെയുള്ള
കൂരിരുൾ പാരിൽപ്പരക്കയായി!
ഓറശ്ശേം പള്ളിതൻ തിരശ്ശീല
കീറുന്നു രണ്ടായി വിസ്മയം താൻ!
പാറകൾ പൊട്ടിപ്പിളന്നിടുന്നു
പാർത്തലജീവികളമ്പരന്നു!

ഇത്തരത്തിൽ ഒരു പ്രകൃതിക്ഷോഭം രണ്ടായിരം സാമ്യം
സ്വരത്തിനുമപ്പുറം ലോകത്തിൽ ആവിർഭവിച്ചു. അത് ഒരു
വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം ആയിരുന്നു. “സപ്പാറം പൂർത്തിയായി”
എന്നൊരു ദിവ്യാലാപം അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാറൊലിക്കൊ
ണ്ടപ്പോൾ ഭൂമി കലുങ്ങുകയും പാറകൾ പിളർക്കുകയും സൂര്യൻ
ഇരുളുകയുമാണുണ്ടായത്. അവിരേണ ആവിർഭവിച്ച അന്ധ
കാരം പല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കും ഇടവരുത്തിയതായി
ക്കാണുന്നു.

മഞ്ജുവിഹംഗമജന്തുജാലം
പഞ്ചരം നോക്കിപ്പറക്കയായി!

നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിൽ മേഞ്ഞു നിന്നൊ-
രാടുമാടോടിത്തൊഴുത്തിലേറി!

ചിങ്കന്നിരുളേറി ദൈവനാമ-
മോക്കാതെ ചൊല്ലിപ്പോയ് നാസ്തികന്മാർ!

പാവം! പഥികരതെന്തു ചെയ്യും?
ധാവനം സാധ്യമല്ലസ്വകാരം

പററിപ്പോയ് പഗ്രംവാരം യാചകന്മാ-
രൊരറ്റിരിഞ്ഞുപോയ് കുഷ്ടകാലം!

വിദ്യാലയത്തിലെ ബാലകർ തൻ
രോദനം മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടിടുന്നു!

പേരാണ് മാടമ്പി കൂസലെന്യേ
നിഗ്നമിച്ചിടുന്നു വാഹനത്തിൽ,

ചാലവൃക്ഷമൊന്നിൽ ചെന്നിടിച്ച്
ചേലാൻവണ്ടി പതിച്ചു കണ്ടിൽ!

ഭീരുവായ് നില്ക്കുന്ന പാമ്പനേയും
കൂരിരുൾ തപ്പുന്ന വൃദ്ധനേയും

തട്ടിമറിച്ച് കുതിച്ച വിദ്വാൻ
മാടിപ്പോയോടയിൽ ശ്വാസമില്ല!

മുന്തിരിച്ചാരായ മദ്യശാല-
യെത്തൊരു തിക്കും തിരക്കുമതിൽ!

ആവോളം പൈദാഹം പോക്കിടുവാൻ
കൈവന്നു സന്ദർഭം ഭാവുകുന്ദം താൻ!

കട്ടുകടിക്കുവാനാത്തി കൂടി
കൂട്ടുകാർ തമ്മിൽപ്പിടുത്തമായി!

പാത്രങ്ങൾ തല്ലിത്തകയ്ക്കയായി
മിത്രങ്ങൾ തമ്മിൽ പ്രഹരമായി!

നിഗ്ളിച്ചിപ്പിടുന്നു നാലുപാടും
മദ്യവും രക്തവുമൊന്നു പോലെ!

ബോധം മറിഞ്ഞാലുമിത്തരത്തിൽ
തോലയത്തിലും കാണുകില്ല!

മർദ്ദനമേറോടി വീണൊരുത്തൻ
മദ്യമൊലിക്കുന്നൊരോട തന്നിൽ

പൈദാഹം തീർത്തവനോട നക്കി
മദ്യമശേഷവുമുള്ളിലാക്കി!

നാറന്ന ഹീനപദാർത്ഥമേതും
കൂറാൻ തിന്നുന്ന കക്കരങ്ങൾ

മർദ്ദനമുതാകും മദ്യമേതും
ഹന്ത! മണക്കാത്തതെന്തുചിത്രം!!

ആദിത്യൻ പ്രോജ്ജ്വലമുത്തിയായി
മേദിനി ചൈതന്യപുണ്യമായി

പാടവമേറിയ ചോരവുമുണ്ടും
നാടുമടിക്കുമാജംബുകങ്ങൾ!

കൈവന്ന സന്ദർഭം പോയതോത്തു്
കൈകടിച്ചേററം നിരാശരായി!

ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയും മിന്നകനുമായ മനുഷ്യൻ അവ
ന്റെ സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ നിഷ്കരുണം ക്രൂരിൽ താ
ഴ്ച്ചു വധിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ആ കൊടിയ പാതകം കാണു
വാനുള്ള കഠിനഹൃദയം മനുഷ്യനുണ്ടായി! എന്നാൽ പ്രപ
ഞ്ചത്തിലുള്ള നിർജ്ജീവവസ്തുക്കൾക്കു് ഇല്ലാതെപോയി! തന്മൂ

ലം സൂര്യൻ പ്രകാശരഹിതനാകുകയും ഭൂദേവി വിറകൊള്ളുകയും പാറകൾ സംഭിന്നമാകുകയും ഓർശ്വലോദേവാലയ യവനിക മുകൾ മുതൽ അടിവരെ കീറുകയുമാണുണ്ടായത്. പ്രകൃതിയുടെ ഈവിധമുള്ള പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ ദർശിച്ചിട്ടു പോലും മാനവഹൃദയത്തിനു ഒരു വ്യതിചലനമെങ്കിലുമുണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. പാറപോലെ കടുത്ത ഒരു ഹൃദയമായിരുന്നു ആ യഹൂദപ്രമുഖന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ക്രിസ്തു നിർദ്ദോഷിയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും തന്നെ നിർദ്ദയം ഹിംസിക്കണമെന്നു വാദം ഉയർത്തിയ ആ മനുഷ്യാധമന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിനു ഒരു നേരിയ ചലനമെങ്കിലും വരുത്തുവാൻ ആർക്കു കഴിയാം?

പ്രാണവിരഹവായുക്കൾ ഓരോന്നായി വേർപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അന്തിമവേളയിൽ പോലും ധാരാവു് പാപികൾക്കുവേണ്ടി, അതേ തന്നെ ക്രൂശിൽത്തറച്ചവർക്കുവേണ്ടി, പരമ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്തത്. “പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നത് എന്തെന്നറിയായ്കകൊണ്ട് ഇവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ!” ഹാ! ഇതെന്തൊരു സാഹോദര്യമാണ്? ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കണമെന്നു അനുശാസ്സിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു അന്ത്യവിനാശികയിൽ പോലും ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി പിതാവായ ദൈവത്തോടു് മാധ്യസ്ഥ്യമർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

II

കാൽവരി മാമല തന്മുകളിൽ
കാൽകരം കാരീരുമ്പാണികളാൽ
നിർദ്ദയം ക്രൂശിൽത്തറച്ചു കൊന്നു!
ക്രിസ്തു മഹേശനെ യുദ്ധവുമുന്മുഖം!

സർവ്വവുമുഴിയിൽ പൂർത്തിയാക്കി
നിർവ്വാണം പ്രാപിക്കുന്നെന്നു നാമൻ
സോല്ലാസം വാഴുവാൻ മർത്യനെന്നും
സപർലോകവാതിൽ തുറന്നു തന്നു.

ക്രിസ്തുവിനോടൊന്നിച്ചു തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു കൂശി
തനായിക്കിടന്നു മരണവേദന അനുഭവിച്ചു തസ്കരൻ പ
ശ്ചാത്തപിച്ചു ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടുന്നു. ഉദ്ധ്വശ്വാസം
വിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അന്തിമവേളയിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ അന്നന്ത
മായ കരുണ ആ കൊടിയ തസ്കരന്റെമേൽ വെട്ടിക്കയറാ
ണെന്നായത്. •

“വന്നിട്ടുമെന്നോടുകൂടി നീയു-
മിന്നതൻ ‘പർദീസാ’ തന്നിലെന്നു”

കല്പിച്ചു തമ്പുരാൻ കള്ളനോടു്
നല്ലേറമാർദ്ദതയെന്തുമായ്!

സ്നേഹത്താൽ പ്രതിയോഗികളെ പരാജിതനാക്കിയ ക്രിസ്തു
മൃതി അടഞ്ഞു് ഒരു മരക്കുരിശിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. തന്റെ
നിമ്ബലശോണിതം എന്തിനുവേണ്ടിയും ആക്ഷേപേണ്ടിയും ലോ
കത്തിൽ ചിന്തി താൻ മൃതി അടഞ്ഞുവെന്നു ഇന്നത്തെ പരി
ഷ്കൃതാശയർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. ആ തിരുശ്ശരീരം കുരിശിൽ
നിന്നു താഴെ ഇറക്കി സംസ്കരിക്കുന്നു.

പുത്തൻ പ്രേതാലയമൊന്നിലവർ
കത്താവിൻ പൂമേനി സംസ്കരിച്ചു

വാതിലടച്ചവർ മുദ്രവച്ചു
വാതുകൽ പട്ടാളം കാവലായി

കല്ലറ ചുറ്റുമായ് തപ്തരാകും
മല്ലാക്ഷിമാരശ്രു തുകിടുന്നു!

ക്രിസ്തു മൂന്നാം ദിനം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നു പ്രവ
ചനമുള്ളതിനാൽ ശത്രുക്കൾ പ്രേതാലയകവാടം ബലമായി അ
ടച്ചു മുദ്രവെക്കുകയും രാവകൽ പട്ടാളത്തെ കാവൽനിറുത്തുക
യും ചെയ്തു. രഹസ്യത്തിൽ ആരെങ്കിലും മുതശരീരം മാറി

ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെന്നു പറയുവാൻ ഇടവരരുതെന്നു കർത്തി
യഹൂദന്മാർ ചെയ്ത മുൻകരുതലുകൾ ആയിരുന്നു അതെല്ലാം.

മിന്നിട്ടും കാന്തിയാണെന്നുനാഥൻ
മൂന്നാംദിനത്തിലുയിർത്തിട്ടു!

താനേ തുറന്നു കവാടം യേശു
വാനിലുയരുന്ന തേജോപുഷ്പം!

കല്ലറ കാത്തു കിടന്ന സൈന്യം
വല്ലാതെ സംഭ്രമിച്ചോടി ശീഘ്രം

വിണ്ടലാധീശന്റെ ദിവ്യതേജസ്സ്
കണ്ടവരന്ധരായ് വീണു പോയി!

ശേഷിച്ച പ്രാണന്റെ രക്ഷയോത്തു്
ശീഘ്രമയത്നാതെ മണ്ണുകുപ്പി!

നേരം പ്രഭാതമായ് വന്നിടുന്നു
നാരികൾ കല്ലറ സന്ദർശിപ്പാൻ

വാരതിൽ തുറന്നു കിടന്നു കണ്ടു
പ്രേതാലയത്തിലില്ലേണുനാഥൻ!

പ്രവചനം പോലെ യേശുക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
വാത്ത് നാടാകെപ്പെട്ടെന്നു വ്യാപരിച്ചതുമൂലം യഹൂദശത്രുക്കൾ
വല്ലാതെ അമ്പരന്നു. യാഥാർത്ഥ്യം പ്രത്യക്ഷമായാൽ അവരുടെ
നില പരുങ്ങലിലാകും. ലോകം ഒന്നാകെ അവരെ പഴിച്ചു്
ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നും ക്രിസ്തുവിൽ ജനം വിശ്വസിച്ചുപോകുമെന്നും
അവർക്കറിയാം. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ കാവൽപ്പടയ്ക്കു വമ്പിച്ച
കോഴ കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും സത്യം മറയ്ക്കുവാൻ അവർ തീരു
മാനിച്ചു.

സത്യമൊതുക്കുവാൻ കാവൽസൈന്യം
യൂദന്മാരേകിയ കോഴവാങ്ങി!

കോഴയാം രാക്ഷസി നൃത്തം ചെയ്താ--
ലേഴകൾക്കാലംബമാരു ചിന്നെ?

നേരുതെളിഞ്ഞാലും ന്യായമെല്ലാം
നേരേ മറിഞ്ഞുപോം രക്ഷയില്ല!

വാദി പ്രതികൂട്ടിൽ ചെന്നടിയും
യഥാർത്ഥം ചൊന്നാലും കുറുപതും?

പണ്ഡിതൻ പമ്പരവിഡ്ഢിയാകും
ദണ്ഡിതർക്കാശ്രയം രാജവീഥി!

സാഹിതീഗന്ധമറിഞ്ഞിടത്തോൻ
സാഹിത്യകോകിലസ്ഥാനിയാകും

കൈകൂലികൊണ്ടൊന്നു സൽകരിച്ചാൽ
ചിരിക്കുന്നൊരുദ്യോഗം കൈക്കലാക്കാം.

ആശാരഹിതരാമധ്യേതാക്കൾ
കാശുമാരോടി ജയിച്ചിടുന്നു!

നീതിയും സത്യവും കൊന്നൊടുക്കും
പാതകം! കൈകൂലിച്ചുവ്രഹാസം!!

ഭീതരും ദുഃഖിതരുമായ ശിഷ്യഗണത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു ആദ്യമായി ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ വി. തോമ്മാസ്റ്റീഹാ ഇല്ലായിരുന്നു. സംതൃപ്തി നേടിയ ശിഷ്യന്മാർ ആ സന്തോഷവാൻ തോമ്മായെ അറിയിച്ചു. എന്നാൽ തോമ്മാസ്റ്റീഹാ അതു വിശ്വസിച്ചില്ല.

“ആണിപ്പഴുതും തൻ മാറിടവും
പാണിയാൽ ഞാനൊന്നു സ്വപ്നിക്കാതെ

യേശു മഹേശ്വര്യനിൽ വാൻ
വിശ്വസിക്കില്ല”താനെന്നു തോമ്മാ!

“ഞങ്ങൾക്കു പ്രതൃക്ഷപ്പെട്ടനേരം—
മെങ്ങുപോയ് ചെന്നാതി?”യെന്നൊരുത്തൻ

“കൂട്ടം വിട്ടൊറ്റിരിഞ്ഞു പോയാൽ
കിട്ടുകില്ലീഭാഗ്യം” മറ്റൊരുത്തൻ

“കറയ്ക്കലേറവായ് നിശ്ശിശുവാൽ
പാറിപ്പോം മേലിലുമെന്റെ തോമ്മാ!

മൂന്നാം നാൾ ദൈവമയിക്കുമെന്നു
ചൊന്നതു കഷ്ടം! മറന്നുവെന്നോ!”

ഭയവിഹ്വലരായ ശിഷ്യഗണം ഒരു ഗൃഹത്തിൽ ഒന്നി-
ച്ചിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സമയം അല്പരാത്രി കഴിഞ്ഞത് അവർ അറിയുന്നില്ല. കവാടങ്ങൾ അടച്ചപ്പോൾ കിടന്നിട്ടും അവർക്ക് ഉറക്കം വരുന്നില്ല. ദിവ്യഗുരുവിനോടൊന്നിച്ചായിരുന്നപ്പോൾ ഔചിത്യം പോലും ലംഘിച്ച് അവർ ഗാഢനിദ്ര ചെയ്തിരുന്നു. ഞാൻ മരണവേദന അനുഭവിക്കുന്നു; ഒരു മണിക്കൂർ നേരമെങ്കിലും ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ച് എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ഗതസമേൻ തോട്ടത്തിൽവെച്ച് ക്രിസ്തു ചെയ്ത അഭ്യർത്ഥന അവർ അവഗണിച്ചു കിടന്നുറങ്ങുകയാണു ചെയ്തത്. രക്ഷകന്റെ രക്ഷ വിധത്തു രോമകൂപങ്ങളിൽ കൂടി നിശ്ശിശുവേളയിൽപോലും ഗാഢനിദ്ര അവലംബിച്ച ശിഷ്യന്മാർ; ഇപ്പോൾ ഉറക്കംവരുന്നതേയില്ല. അന്നത്തെ ഔചിത്യമില്ലായ്മയ്ക്കു ഇന്നവർ പരിഹാരം ചെയ്യുന്നു.

മാനവഭീകരപാപഭാരം
മാനവചുരുൻ വഹിച്ചുനേരം

പാരിച്ചവേദനയാൻ ക്രിസ്തു
ചോരവിയത്തുപോയ് പൂവനത്തിൽ

ആശ്വാസം നല്കേണ്ടോർ നിദ്ര ചെയ്തു
കാശിനുകൊള്ളാത്ത മുകുന്ദന്മാർ!

1) ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞു രാത്രിമുഴുവനും മത്സ്യവേട്ടയും പകൽ കരകേണ്ണുസേവയും നടത്തുന്ന മുകുവന്മാർ ഒരു മണിക്കൂർ നേരമെങ്കിലും രാത്രിയിൽ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ അവർ കാശിനുകൊള്ളാത്ത മുകുവന്മാരാണ്. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടിയായിരുന്നപ്പോൾ പാവങ്ങൾ യാതൊരു മനുഷ്യശരവുമില്ലാതെ കിടന്നുറങ്ങി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർ നിരാശ്രയരായ ഭീരുക്കൾ! അലർരാത്രി കഴിഞ്ഞിട്ടും നിദ്രാഭേവിപോലും അവരെ വെറുക്കുന്നു.

ഹന്ത! കവാടങ്ങൾ ഭേദിക്കാതെ
കാന്തികലനൊരു ദിവ്യമേനി

ദിവ്യഭവീത്തു നാലുപാടും
പാവന ശിഷ്യന്മാരമ്പരന്നു!!

പുഞ്ചിരിച്ചന്ദ്രിക തുകിനിലുപു
രോമാഞ്ചകണ്യകരായി ശിഷ്യർ!

യേശുമിശിഹാ തൻ ശിഷ്യർക്കെല്ലാം—
മാശ്ശിസു നലകിക്കൊണ്ടുവരേമോതി:—

“ആണിപ്പഴുതുമെൻ മാറിടവും
കാണുക തോമ്മാ നീ സ്വർഗ്ഗിച്ചാലും!”

തമ്പുരാൻ തൻതേജോപുഞ്ചും കണ്ടു—
മിമ്പമാം തൻമധുവാണി കേട്ടും

ശിഷ്യന്മാർ കമ്പിട്ടു കൂപ്പുകൈയാൽ
ഹഷാശ്രു തുകുന്നു വത്സലന്മാർ

വിശ്വാസം നേടുവാനക്ഷണത്തിൽ
സ്വർഗ്ഗിച്ചു തൻവിരൽ കൊണ്ടു തോമ്മാ.

സന്ദേഹം തീർന്നപ്പോളേറെ ചൊല്ലി
“മാമക കർത്താവും ദൈവവും നീ.”

“കണ്ടതുകൊണ്ടു നീ വിശ്വസിച്ചു
ഭാവുകർ കാണാതെ വിശ്വസിച്ചോർ.”

ഏവം തിരുവാമൊഴിഞ്ഞ ശേഷം—
മവ്യയനദൃശ്യനായി പോലും!

യേശു മഹേശനെക്കണ്ടു ശിഷ്യൻ—
രാശാസവായ് പിന്നാൽ നിദ്ര ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ തെളിവ് തോമ്മാശ്ലീഹാ തന്റെ കരസ്ഥനത്താൽ അനിഷേധ്യമാംവിധം ലോകത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്യുകയില്ല. പെന്തക്കൊസ്റ്റിനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാർ ലോകം മുഴുവനും സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായി ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു. അന്നേദിവസം വി. പത്രോസ് ചെയ്ത അത്ഭുതകരമായ പ്രസംഗം വിവിധ രാജ്യക്കാരായ ശ്രോതാക്കൾ അവരവരുടെ ഭാഷയിൽ ശ്രവിക്കുകയും മൂവായിരത്തോളം വരുന്ന ഒരു ജനതതി മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുകയുമുണ്ടായി. ശിഷ്യന്മാർ നിർഭയം യാത്രകഴിച്ചു ലോകത്തിന്റെ നാനാഭികിലും സുവിശേഷജോലി ചെയ്തു. ക്രിസ്തു മതപ്രചരണാർത്ഥം നിശ്ചയിച്ച് ജോലിചെയ്ത ശിഷ്യന്മാരിൽ വി. യോഹന്നാൻ ഒഴിച്ച് മറ്റുള്ളവരെല്ലാം സഭയ്ക്കുവേണ്ടി അവരുടെ രക്തം ചിന്തി മരിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

III

(മഞ്ജരി)

ഈ ഇസ്രായേൽനിവാസിയാം മാർത്തോമ്മാ
യീശുദാശോത്രജൻ പാവനാംഗൻ

സ്വപ്നഭവനവും ബന്ധുമിത്രാദിയും
ഹന്ത! സമ്പാദ്യവും കൈവെടിഞ്ഞു

ആടലശേഷവുമേശാതെ പ്രേഷിതൻ
കാടും കടലും കടന്നിടുന്നു.

പാലസ്സയിൻ ചുറ്റി യാത്രതുടന്നവൻ
പേഷ്ടാ, കമ്മേനിയാ യെന്നു വേണ്ടോ
വൻമരുഭൂവണ്ഡമാകുമറേബിയാ
തന്നിലും താൻ സുവിശേഷമോതി.

ക്രിസ്തുവിൻ സാമ്രാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കുവാൻ
നിസ്തുലൻ നിത്യവും ജോലിചെയ്തു.

തുലസുവിശേഷവേദപ്രഭാഷണം
സന്തതം നിർത്തം നിർവ്വഹിച്ചു.

അജ്ഞാനകുപാസകാരത്തിലാണ്ടവർ
വിജ്ഞാനദീപത്തിൻ ദീപ്തികണ്ടു.

ചാതുര്യമേറും തൻ ഭാഷണം ശ്രദ്ധിച്ച
ശ്രോതാക്കൾ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു.

ക്രിസ്തീയതതപങ്ങളത്തമരത്തങ്ങൾ
മുക്തിക്കുതന്ന മാഗ്ഗമെന്നും

സമ്മതിച്ചിടുന്നു സജ്ജന താതപികർ
സമ്മോദം കൈക്കൊണ്ടു ജ്ഞാനസ്താനം.

ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നു വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ
നല്ലപോലെല്ലാരുമഭ്യസിച്ചു.

അവ്യയസാമ്രാജ്യം വ്യാപൃതമാക്കുവാ-
നാവോളം യതിച്ചു മാമനീന്ദ്രൻ

കുന്നു കഴികളും മാമലയും കേറി
ചെന്നു ചേരുന്നോരോ ഗ്രാമത്തിലും

ഭാരതത്തിൽ ചോളരാജ്യം ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഗുദപ്തേർ മഹാരാജാവിന് ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. അതിമനോഹരമായ ഒരു പാരത്രികകൊട്ടാരം സ്വപ്നത്തിൽ ദർശിക്കുകയും തനിക്കു ഒരു അരമന അതിനു തുല്യമായി ഇഹത്തിൽ നിർമ്മിക്കണം എന്നൊരു ആഗ്രഹം ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വിദഗ്ദ്ധരായ ശില്പികളെ ആരാഞ്ഞതിൽ ആരേയും കണ്ടെത്തിയില്ല. രാജ്യമാകെ വിളംബരം ചെയ്യിട്ടും ആരും അടുത്തില്ല. ദർശനമല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്ലാനും രാജാവിനു ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ കണ്ഠാക്ഷാദ് എടുത്തു കൊട്ടാരം കെട്ടുവാൻ ആരും തുനിഞ്ഞുതരില്ല.

ഹാവാൻ എന്നൊരു കപ്പൽ വ്യാപാരി പരദേശത്തു നിന്നു ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞു ഗുദപ്തേർ രാജാവ് അയാളെ കൊട്ടാരത്തിൽ വരുത്തി വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. പരദേശത്തുനിന്നു ഒരു ശില്പിയെ വരുത്തിക്കൊടുക്കാമെന്നു കരാർചെയ്ത്, ഒരു വമ്പിച്ച തുക അച്ചാരം വാങ്ങി ഹാവാൻ രാജധാനി വിട്ടു. ശില്പിയെ തേടി പുറപ്പെട്ട കപ്പൽ വ്യാപാരി രാജ്യമായ രാജ്യമെല്ലാം ചുറ്റിത്തിരഞ്ഞിട്ടും വെറും ഒരു ദിവസസ്വപ്നത്തെ ആധാരമാക്കി മനോഹരമായ ഹർമ്യം നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള പാടവം സിദ്ധിച്ച തച്ചന്മാരെ ലോകത്തിൽ ഒരിടത്തും കണ്ടെത്തിയില്ല. ഹാവാൻ ഒടുവിൽ വിഷപ്പിക്കുന്നായി പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു.

അച്ചാരംവാങ്ങിപ്പോയീശപരാ! ഞാനീനി-
ത്തച്ചനെത്തേടുവാൻ രാജ്യമില്ല.

കഷ്ടം! ഞാനോക്കാതെ വാക്കുകൊടുത്തുപോയ്,
കഷ്ടകാലമെന്നേ ചൊൽക വേണ്ടു.

കപ്പൽവ്യാപാരം തുടരുന്നതെങ്ങനെ
കപ്പലിൻ കൂലിയും നഷ്ടമായി!

വ്യാപാരം ചെയ്യുവാനിൻഡ്യയിലെത്തിയാൽ
ഭൂപാലനെനെപ്പിടിക്കുമല്ലോ!

ഇഴവിധചിന്തയാലാത്തനായ് വ്യാപാരി
ജീവിതം പാഴായതോളുകേണം!

ചിന്തിക്കാതച്ചാരം വാങ്ങിയതെന്തു നീ,
ഹന്ത! ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തള്ളലല്ലീ!

പ്ലാനെറീന്നുമില്ലാതെ കൊട്ടാരം നിർമ്മിക്കാൻ
പാടവമാണോൻ പിറന്നതുണ്ടോ?

സ്വപ്നത്തിനൊപ്പിച്ചു കൊട്ടാരം കെട്ടുവാൻ
കെല്പാൻ ശീലിച്ചയത്തേക്കേണ്ടീനീ!

തെല്ലൊരാശപാസം പോലും ലഭിക്കാതെ
വല്ലാതെ പാവം! നിരാശനായി!

നിശ്ചാസം വായ്ക്കുന്നു വാശാനമോക്കുമ്പോ -
ജാശാസമേലാഞ്ഞു സന്നതാംഗൻ!

ആശ്വാസഹീനരായ സാധുക്കളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്ന
ഒരു മഹായോഗി നാടാകെ ചുറ്റിനടക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞു
ഹാവാൻ തോമ്മാശ്ലീഹായെ സമീപിച്ച് വിവരം ധരിപ്പിക്കു
ന്നു. മാമുനിയുടെ കാൽക്കൽ വീണ് പശ്ചാത്തപിച്ച ഹാവാ
നെ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇഴവിധം സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു:-

ആടലാൻ വീഡം ശീലിച്ചയത്തേടി നീ,
നാടാകെയോടിയാൽ കാണുകില്ല.

മോടിയിൽ പൂമേട തീർത്തിടാമെൻ ഗുരു
പാടവമേറിയ വിശ്വശീലി!

ഭാരതഭൂമിയിൽ വന്നു ഞാൻ ചെയ്തിടാം
സാരമില്ലിക്കാര്യം ക്ഷിപ്രസാധ്യം!

വാടിത്തളഞ്ഞൊരു വ്യാപാരി ഭാഗ്യവാൻ!
തേടിയവള്ളിതൻ കാലിൽ ചുറ്റി!

ശിഷ്ടന്റെ സാമീപ്യം പ്രാപിച്ച ഹാവാന്റെ കഷ്ടകാലം തീർന്നു കാൽക്കണത്തിൽ!

“തെല്ലാമടിയായെ ഗുദപ്തർ രാജൻ നല്ലൊരു കൊട്ടാരം തീർക്കുവേണം

അങ്ങല്ലാതില്ലാരുമിമ്മന്നിൽ മാമുനി-
യങ്ങു കനിയാതെ രക്ഷയില്ല.”

“ദൈവനിവേശിതമെങ്കിൽ ഞാൻ വന്നിടം
ഹാവാനെ ഞാനനു് കണ്ടുകൊള്ളാം.”

കപ്പൽകൂലിക്കുള്ള നാണയം നല്കിയാ-
വ്യാപാരിയപ്പൊഴേ യാത്ര ചൊല്ലി.

സംതൃപ്തനായവനെന്നു പാണ്ടിയിൽ
വാർത്തയുണർത്തിച്ച രാജേന്ദ്രനെ.

പാർത്തിരുന്നീടുന്നു ഹാവാനാശിപ്പിയെ
പാത്ഥിവാകക്ഷമനായിടുന്നു!

തനിക്കു കൈവന്ന സൗകര്യം ദൈവനിവേശിതമെന്നു നിരൂപിച്ച് ഒരു ഹിന്ദുരാജ്യമായ ഇൻഡ്യയിലേക്കു തോമ്മാശ്ലീഹാ ഏകനായി പുറപ്പെടുന്നു. ഇതരരാജ്യങ്ങളിൽ ശ്ലീഹന്മാർ ഈരണ്ടുപേർവീതം പോയിരുന്നതായി കാണുന്നു. എന്നാൽ വി. തോമ്മാശ്ലീഹാജ്ഞാ ദൈവമല്ലാതെ വേറാരെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടുണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. പരിശുദ്ധൻ തന്റെ തൃപ്തിയും ആദ്യമായി ഉന്നിയത് കേരളത്തിലാണെന്നു സാദിമാനം നമുക്കു പറയുവാൻ കഴിയും. ഇന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ അഴീക്കല്ലുള്ള ആ വിശുദ്ധന്റെ ദേവാലയത്തിൽ (St. Thomas Shrine) തിരുശ്ശേഷിപ്പ് സ്ഥാപിച്ചതുമൂലം കേരളം ഏറ്റവും അനുഗൃഹീതയായിരിക്കുന്നു.

IV

കൊച്ചുതാമ്രവമാകും കൊടുങ്ങല്ലൂർ
പ്രാചീനകേരള രാജധാനി

കൂടിസ്തപ്തമൻപത്തിരണ്ടിൽ തൻ തുപ്പഭം
കുത്തുന്നു മാർത്തോമ്മായപ്പരിയിൽ.

ചാരുമനോഹരവൃക്ഷലതാദികൾ,
കേരളം കൗതുകമാൻ ചുറ്റി,

സപച്ഛരതയാണൊരു പച്ച വിരിച്ചതാം
പുഞ്ചുപ്പാടങ്ങളും കണ്ടു ധന്യൻ.

സപാഗതഗാനങ്ങളാലപിച്ചിടുന്നു
ഭംഗിയായ് കോകിലം പ്രത്യുഷത്തിൽ

ശീഷം കുനിച്ചോരോ നെൽകുതിരേണുവിൻ
ശിഷ്യനെ സദരം വന്ദിക്കുന്നു.

കല്പവൃക്ഷം തലയാട്ടി നമിക്കുന്നു
ശില്പിക്കു ഭാവുകം നേർന്നിടുന്നു!

അപ്പരദേശി തൻ ഭാഷണ മാധുര്യം
മെപ്പോഴും മന്ത്രുരെയൊക്കുചിപ്പൂ.

സംസ്കാരസമ്പന്ന രാജപ്രഭുതികൾ
സംസ്കൃതപണ്ഡിതർ, പാമരന്മാർ;

ഉന്നതബ്രാഹ്മണരെന്ന് വേണ്ടേവരും
തന്നെ ശ്രവിക്കുവാനെത്തി പോലും!

മാനവരക്ഷക്കായ് യേശു മഹേശ്വരൻ
മാനുഷാവതാരം ചെയ്തുവെന്നും

നിർദ്വയം ശത്രുക്കൾ ക്രൂശിൽ തറച്ചെന്നും
രക്തത്താൽ ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചെന്നും

നല്ലൊരു ജീവിതം പേരുന്ന മത്തുന
സപ്തലോകസമ്മാനം നല്കുമെന്നും

നിത്യവുമുദ്ഘോഷിച്ചിടുന്നു മാർത്തോമ്മാ
സത്യേക ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചാൻ.

ജിജ്ഞാസുവായവർ ദൂരെ നിന്നെത്തന്നെ
വിജ്ഞാനോപദേശം കേട്ടിടവാൻ

സാവജ്ഞം വീക്ഷിച്ച യാഥാസ്ഥിതികന്മാ-
രാവോളം തന്നെ വെറുത്തെങ്കിലും

ഏവനമാശ്വര്യം കൂറുന്നു യോഗി തൻ
ജീവിതസ്വച്ഛത, നിമ്ബലതപം

ചേതോഹരമായ ഭാഷണം, തീഷ്ണത,
ചൈതന്യ, മെന്നിവ കാണുന്നേരം.

ഉത്തുംഗബ്രാഹ്മണപണ്ഡിതരൊട്ടുപേർ
സത്യേക ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു

കൈവല്യലബ്ധിക്കായ് വിശ്വസിച്ചോരെല്ലാം
കൈവരിച്ചിടുന്നു ജ്ഞാനസ്താനം.

മാവാനെക്കാണുവാൻ യാത്ര പുറപ്പെട്ട
പാവനശീലനാം തോമ്മാശ്ലീഹാ.

നാട്ടിൻ പുറങ്ങളും കുട്ടിവനങ്ങളും
തോട്ടം തടാകവുമാടലൈന്യേ

നിർഗ്ഗമിച്ചിടുന്നു ദീപ്തമാം ദുഷ്ട-
മാർഗ്ഗത്തിലൂടവൻ സാഗ്രമോദം!

മഞ്ജുളഗീതിയാൽ മംഗളം നേരുന്നു
പഞ്ചരം തന്നിലെ പൈങ്കിളികൾ

വന്യതരക്കളിൽ നിന്നുറന്നോക്കുന്നു
വാനരശ്രേണികൾ സാന്നഭാവം!

യാമം തോമവൻ പ്രാത്ഥിച്ചമീശപര
നാമം ജപിച്ചു നടന്നിടുന്നു.

വാസരോദയത്തിൽ കീരങ്ങളൊത്തവൻ
യേശുമഹേശനെ വാഴ്ത്തുകൊണ്ടും

കാന്താരം തന്നിലെ കാകനിയൊന്നിനാൽ
സന്യാസി പൈദാഹം പോക്കിക്കൊണ്ടും

ഖിന്നത ലേശവുമേശാതെ പാണ്ടിയിൽ
ധന്യനാം മാർ തോമ്മാ കാലു കത്തി.

വാൽ ഗൃഹിച്ചുടനെയുന്നു ഹാവാൻ ത-
ന്നത്തുംഗശിപ്പിയെ സ്വീകരിപ്പാൻ

തത്രപ്പെട്ടിടുന്നു ഗുരപ്പേർ തച്ചനെ-
യെത്രയും വേഗത്തിലൊന്നു കാണാൻ

ആനയിച്ചിടുന്നു ശിപ്പിയെ വ്യാപാരി
രാജപ്രമുഖന്റെ സന്നിധിയിൽ!

ഹാവാൻ തിരുമനസ്സുണർത്തിക്കുന്നു. മഹാരാജാവേ! രാജ്യമായ രാജ്യമെല്ലാം തിരഞ്ഞശേഷം അടിയൻ നിരാശനായി വിഷമത അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് അവിടുത്തെ ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ വിശ്വശിപ്പിയുടെ ശിഷ്യനും മതപ്രസംഗകനുമായ തോമ്മായെന്ന ഈ മഹാശിപ്പിയെ കണ്ടുമുട്ടിയത്. ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു രാജകൊട്ടാരം നിർമ്മിച്ചതാമെന്നു ഇദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്ലേശഭ്രയിഷ്ടവും

അവകടമേറിയതുമായ കടൽയാത്ര കഴിച്ച് ഇവിടെ വന്നത് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമനസ്കത ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്.

മഹാരാജാവ് സതുഷ്ഠനായി തോമ്മായോടു ചോദിക്കുന്നു. ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ ദർശിച്ചതുപോലെ മനോഹരമായ ഒരു രാജകൊട്ടാരം നിർമ്മിച്ചതായാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ? അവിടുന്നു ദർശിച്ചതിലും ഉപരിയായ ഒന്നു അങ്ങേയ്ക്കു വേണ്ടി തയ്യാർചെയ്യുവാൻ അടിയനു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു തോമ്മാസ്റ്റീഹാ ഒരു പ്ലാൻ വരച്ചുകാണിക്കുന്നു. മഹാരാജാവ് അതീവതുഷ്ഠനായി, ഇതുതന്നെയാണെന്ന് താൻ ദർശിച്ചതെന്നും ഇത്തരത്തിൽ ഒന്നു നിർമ്മിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു.

മഹാരാജാവേ! കണ്ണുകൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും കണ്ണുങ്ങൾ ശ്രവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഹൃദയസങ്കല്പനത്തിനു അസാധ്യമായതും ആയ ഒരു പാരത്രികമന്ദിരമാണ് അവിടുന്നു ദർശിച്ചത്. അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ ആനന്ദപൂർവ്വകിതരാകുന്നു. അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്തെന്നറിയാവുന്നവർ തന്നെ ഇഹത്തിൽ വിരളമാണ്. അടിയന്റെ ഗുരുവരനായ വിശ്വേശ്വരിയുടെ ഉപദേശാനുസാരം ജീവിക്കുന്നവർ മാത്രമേ വിജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ. അവസ്തനീയവും സുരക്ഷിതവും സന്നാതന സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണകേന്ദ്രവുമായ ഒരു പാരത്രികഭവനം രാജപ്രഭു തികൾക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. മഹാരാജാവും പ്രജകളും ഒരുപോലെ ആനന്ദാഭിമാനം കൊള്ളത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു കൊട്ടാരനിർമ്മാണത്തിനു ഇന്നുമുതൽ പരിശ്രമിക്കാം. ആയതിനു അവിടുന്നു കല്പിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചാൽ മാത്രം മതിയാകുന്നതാണ്. നിസ്സഹായകനും വിദ്വേഷിയുമായ അടിയനു വേണ്ട ഒത്താശകൾ കല്പിച്ചുനവദിക്കാതെ ഒന്നും സാധ്യമല്ലെന്നുകൂടിയും തിരുമനസ്സുണർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തോമ്മായുടെ സംസാരം രാജാവിനെ സംതൃപ്തനാക്കുകയും കൊട്ടാരത്തിനു ഉതകിയ സ്ഥലം രാജ്യത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും കണ്ടു പിടിച്ച് പണി ഉടൻ ആരംഭിക്കണമെന്നും ആയതിനു വരുന്ന ചിലവ് മുഴുവൻ കൊട്ടാരാവക ചജനാവിൽനിന്നു തരുന്നതാണെന്നും ഗുരപ്രേർ രാജാവ് കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാരാജാവും പ്രജകളും ഒരുപോലെ നിർവൃതി അടഞ്ഞെങ്കിൽ മാത്രമേ അടിയന്റെ യത്നം ഫലപ്രദമാകുകയുള്ളൂ. ഉടൻതന്നെ

ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞു ശ്രീഹാ രാജസ
 ന്നിധിയിൽനിന്നു യാത്രപുറപ്പെടുന്നു. വമ്പിച്ച തുക വജ
 നാവിൽനിന്നു തനിക്കു കിട്ടിയതും കൊണ്ട് സുവിശേഷജോലി
 നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

തുടർച്ചയ്ക്കു രാജന്റെ കൊട്ടാരനിർമ്മാണം
 സാധുജനത്തിന്റെ നല്ലകാലം!

കിട്ടിയ നാണയമോരോന്നും മാമുനി
 പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾക്കേകിടുന്നു.

സൂക്ഷിത്തം മുനി വാരി വിതരിച്ചും
 മുക്തിക്കായ് മന്ത്രിയെയാനയിച്ചും

നിന്താതെ യാത്ര തുടർന്നുവന്നേകനാ-
 യെത്തീടുന്നുത്തര ഭാരതത്തിൽ.

എമ്പാടും ചുറ്റുന്ന ശ്രീഹായെ നാട്ടുകാർ
 കമ്പിതചിത്തരായ് നോക്കി നിന്നു.

മന്ത്രവാദിയവന്നെന്നോതി പാമരർ
 സംഭ്രമിച്ചപ്പൊഴേയൊരരിച്ചു.

ആരണ്യംവിട്ടൊരു യോഗിയെന്നായ് ചിലർ
 പാരത്ഥണ്യം നമസ്കരിച്ചു.

ആവശ്യമുള്ളതും ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ
 പാവങ്ങൾ സന്നദ്ധരായെത്തുന്നു.

ജ്ഞാനോപദേശങ്ങൾ നന്നായ് ഗ്രഹിക്കുവാൻ
 മാനവസഞ്ചയം കൂടി ചുറ്റും

ഏകനാണീശപരനെന്നു താനോതുന്നു
 ലോകമതെങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

നാട്ടിലും കാട്ടിലും കൊട്ടാരം തന്നിലും
കോടിക്കണക്കിനു വിഗ്രഹങ്ങൾ!

ആരാധിച്ചീടുന്നു പാമരപണ്ഡിതർ
പോരെങ്കിൽ മന്നവമന്ത്രിമാരും.

സൂര്യനും ചന്ദ്രനും മിന്നൽക്കൊടികളും
വാരിയും മാരിയും സാഗരവും

സപ്പുവുമണിയും ദേവനായ് പൂജിച്ചു -
തപ്പസ്സോലൻ കണ്ടു കൈകുടിച്ച്.

കുഗ്രാമം തന്നിലും ചെന്നവൻ വ്യക്തമാ-
യുദ്ഘോഷിച്ചീടുന്നു ക്രിസ്തുമതം.

വിഗ്രഹം ഭൂരൈശ്വര്യജീക്കുന്നു ഗ്രാമീണ-
രാഗ്രഹിച്ചു തന്നെ പിന്തുടരാൻ

ശാസ്ത്രജ്ഞർ പണ്ഡിതരെന്നുവേണ്ടേവർക്കും
തത്തേപാപദേശം താൻ ചെയ്തിടുന്നു.

തർക്കിച്ചു തന്നെത്തുരത്താനടുത്തൊരു
താർക്കികൻ മൂകനായ് പിന്തിരിഞ്ഞു.

ചൊൽപ്പൊങ്ങുമാചാര്യർ വാദത്തിനെത്തിയോർ
കെല്ലാവസാനം മിണ്ടടങ്ങി.

പ്രേഷിതവീരന്റെ കൈകളാൽ കൈക്കൊണ്ടു
ഹഷ്ടരായ് ഭക്തന്മാർ ജ്ഞാനസ്നാനം.

നാടാകെച്ചുറ്റിനടക്കുന്ന മാർത്തോമ്മ-
യാടലശേഷവുമേശിടാതെ.

ഗ്രാമത്തലവനാമുൽകൃഷ്ടസമ്പന്ന-
നോമനപ്പുത്രീ തന്നുദാഹത്തിൽ

സംബന്ധിച്ചിടുവാൻ പോകുന്ന ധാരാളം
ബന്ധുക്കൾ വൃദ്ധൻ കിഴവിമാരും

മന്ദഗാമിനികളൊത്തു യുവാക്കളും
സുന്ദരമ്മന്യുരതെന്നു വേരേ.

സദ്യുക്തവട്ടമൊരുക്കുവാൻ ഗ്രാമീണ-
രെത്തുന്നു തിരക്കും തിരക്കുമായി.

മാനവസഞ്ചയം പോകുന്ന കണ്ടപ്പോൾ
ധന്യനും ചിന്നാലെ നിർദ്ദമിച്ചു.

കലയാണപ്പന്തലിലെത്തിയ തോമ്മായെ-
യെല്ലാരും നീരസമാൻ നോക്കി.

ആഗതരായോർക്കു സാരോപദേശങ്ങൾ
യോഗീന്ദ്രൻ നല്കുന്ന കണ്ടു ചിലർ

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസബീജം വിതക്കുമീ-
മന്ത്യനെ ദൂരെത്തുരത്തുകെന്നായ്!

ആട്ടിയോടിക്കുന്നു, പ്രാണൻ ലഭിക്കുവാൻ
നാടുകടന്നോടുകെന്നായ് ചിലർ!

ഹന്ത! നിർഭാഗ്യമേ! ദുർവ്യാണീയവൃക-
ളന്തമില്ലാതവരെയ്ക്കിടുന്നു!

സങ്കോചം കൂടാതെ ഗ്രാമത്തലവന്റെ
കിങ്കരൻ മർദ്ദിച്ചു പുകവിളിൽ

കലയാണശാലയിൽ ശാപ്പാടിനെത്തിയോ-
രെല്ലാരും തന്നെപ്പാത്തു തള്ളി!

യേശുതൻ ഗണ്ഡത്തിൽ താഡനമോരതോ-
ർത്താശ്വാസം നേടട്ടേ തൻശിഷ്യനും

സർവ്വേശൻ നീതിജ്ഞനാണെന്ന വാസ്തവം
സർവ്വജനത്തിനും വ്യക്തമാക്കി.

അപ്പാതകം ചെയ്ത സേവകനീചനെ-
യപ്പോഴേ ശിക്ഷിച്ചു സർവ്വശക്തൻ!

പാരം വിശുദ്ധനാം തോമ്മായെ മർദ്ദിച്ചു
പേരാണ് കിങ്കരൻ തൊട്ടിലുമായ്

വെള്ളം കോരീടുവാൻ പോകവേ കാട്ടിലെ
വള്ളികൾക്കുള്ളിൽപ്പുതിഞ്ഞിരുന്ന

വ്യാഘ്രംമൊന്നെത്തിടുന്നപ്പോൾ! വലത്തുകൈ
ശീഘ്രംകടിച്ചു പഠിച്ച ശേഷം

കാട്ടിൽ മറഞ്ഞുപോയിശപരാ! സേവകൻ
പെട്ടെന്നു മോഹിച്ചു വീണുപോയി!

അക്കരം തേടിയെടുത്തു കൊണ്ടോടുന്നു
കുക്കരം മംഗല്യശാല തന്നിൽ

പാണിയുമായ് വന്ന പട്ടിയെക്കണ്ടപ്പോൾ
കാണികളൊന്നാകെ സ്തംഭിച്ചുപോയ്!

ഖിന്നതയാൻവർ നില്ക്കുമ്പോളീശപരാ!
പിന്നാലെ ഭൃത്യനെക്കൊണ്ടുവന്നു!

പട്ടികൾ തമ്മിൽപ്പടകൂടിയാഭജം
പട്ടിയെപ്പായിച്ചു കൈക്കലാക്കി.

പാണി പഠിഞ്ഞൊൻ്റെ വേദനെ ദൈവമേ!
കാണാനശക്തരായ് തീർന്നജ്ഞം!

തോരാതൊലിക്കുന്ന ചോരയപ്പന്തലിൽ
ദാരുണം! ദാരുണം! കാൺകവയ്യാ!!

അയ്യോ! കഠിനം! കഠിനമാണീവിധം
ചെയ്യരുതാരോടും തമ്പുരാനേ!

പുതുകുളിരാദി മാറത്തടിക്കുന്നു
നേത്രാംബു വീഴ്ത്തോരാതമില്ല!

നല്ല മുഹൂർത്തത്തിൽ വന്നു വിരുന്നുകാർ
വല്ലാതലങ്കോലമായതെല്ലാം.

പാരിച്ച സങ്കടം! ഭൃത്യന്റെ രോദനം!
ഭാരതപ്രേഷിതൻ കേട്ടലിഞ്ഞു.

ശത്രുക്കളെപ്പോലും സ്നേഹിക്ക നിങ്ങളെ-
ന്നോതിയൊരേണുവിൻ ശിഷ്യനല്ലീ!

ചേർത്തു വച്ചിടുന്നു വേർപെട്ടയാളജം
ഭൃത്യനുടലോടു മാമനീന്ദ്രൻ

പുണ്യവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ച പാർത്താലുമക്ഷണം
പാണിയും കായവുമൊന്നു ചേർന്നു.

അതുഭൂതം കണ്ടപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസ-
മുതൽഭൂതമായവരോട് ചൊല്ലി.

അപ്പന്തലിൽ നിന്നു തന്നെത്തുരത്തിയോ-
രപ്പസ്തോലൻ മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തി.

നാട്ടിന്നധിപതി സേവകന്മാരെത്തു
ശിഷ്ടനാം ശ്രീഹാര്യെ വന്ദിക്കുന്നു

ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചെല്ലാതും
മുക്തിക്കായ് കൈക്കൊണ്ടു ജ്ഞാനസ്താനം.

V

കൊട്ടാരം നിർമ്മിച്ചതെങ്ങെന്നറിവില്ല!
കഷ്ട! മാശിപ്പിയെക്കാണതില്ല!

ഗുടപ്പേർ രാജനും പട്ടമഹിഷിയും
ക്രോധിച്ചുശഠന ഭൂതർ പോലും!

ഇക്ഷിതിയിലെങ്ങും കൊട്ടാരം കെട്ടുന്ന
ലക്ഷണമില്ലവൻ വഞ്ചിച്ചെന്നോ?

ഭണ്ഡാഗാരത്തിലെ നാണയം തീർത്ഥം-
ഹണ്ഡാലനെന്നായി രാജാധിപൻ!

സപർലോകമന്ദിരം നിർമ്മിച്ചു തന്നുള്ളിൽ
സോല്ലാസം വാഴാൻ കൊതിച്ച റാണി

ആശാരഹിതയായ് തീർന്നതും ഹന്ത! തൻ
കാതു നശിച്ചതും കണ്ടുരചൻ!

വാർത്തയറിഞ്ഞപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാ സാദര-
മെത്തുന്ന് പാത്ഥിവി സന്നിധിയിൽ.

ശിപ്പിയെക്കണ്ടപ്പോൾ രാജപ്രഭുതികൾ
കാലുഷ്യമാണ്ണു തുള്ളിപ്പോയി.

“ഹാവാനാം വ്യാപാരിയെങ്ങുപോയ” മാമക-
ഭവമശേഷം മുടിച്ച് നിങ്ങൾ.

വിശ്വശിപ്പിയുടെ ശിഷ്യനെന്നോതി നീ
വിശ്വാസവഞ്ചന ചെയ്തതെന്തു്?

നാണമില്ലാതെ നീ നാടാകെ ചുറ്റിയെൻ
നാണയമൊന്നാകെ ധൂർത്ഥിച്ചു.”

ആദരവാൻവന്തരിച്ചീടുന്നു
മേടിനിപാലകാ! ചിന്തിച്ചാലും!

കോപിച്ചടിയനോടിവിധമോതുവാൻ
ഭൂപതേ, കാരണമൊന്നുമില്ല.

ഭണ്ഡാഗാരം തന്നിൽ മുറിയ നാണയം
ഭണ്ഡിതശ്ചേകി ഞാൻ കുറമാമോ?

പട്ടമഹിഷിയും കോപിപ്പതെന്തിന്
പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾ ജീവിക്കണ്ടേ?

“ചൊല്ലണമെൻ മഹീലെങ്ങു നീ നിമ്മിച്ചു
സ്വപ്നലോകഗേഹം ഞാൻ കണ്ടുപോലെ!”

സ്വപ്നഗീയമന്ദിരം കാണുക, ഭൂപതേ!
സ്വപ്നത്തിൽ മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ.

“സുന്ദരസൗഭാഗ്യസമ്പുണ്ണ കൊട്ടാര-
മിമ്മന്നിൽ നിർമ്മിക്കാൻ സ്ഥാനമില്ല!

നഗരപരലോകത്തിൽ സ്ഥാപിതമാമേതും
ശാശ്വതമല്ലെന്നു ചിന്തിച്ചാലും!

രാജപ്രമുഖന്റെ സർവ്വസ്വവാദ്യവും
രാജ്യവും നഗരമാണതോർക്ക.

പണ്ടെങ്ങു കണ്ടതു പോലൊരു കൊട്ടാര-
മുണ്ടാക്കി ഞാൻ പ്രഭോ! വിണ്ടലത്തിൽ

വാനവർ മാടിവിളിക്കുന്നു മാനുഷ-
രാനന്ദമന്ദിരം തന്നിൽ ചേരാൻ,

മോഹനമഗ്നേഹം മൃത്യുവടയാതെ
മോഹിച്ചാൽ ദശിക്ക സാധ്യമല്ല.

സത്യം ദൈവത്തെയാശ്ചിന്തിച്ചിട്ടു
നീതിജ്ഞർക്കുണ്ടെന്നോർക്കു വേണം.

വഞ്ചിപ്പതില്ലൊൻ സത്യമുറയ്ക്കുന്നു
ചാഞ്ചല്യമില്ലിതിൽ തെല്ലം പ്രഭോ?"

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അദ്ധ്യാത്മികോപദേശം എ
രിതീയിൽ എണ്ണ പകർന്നുപോലെ രാജാവിനേയും കൊട്ടാര
നിവാസികളേയും കൂട്ടതൽ രോഷാകുലരാകുവാൻ ഉപകരി
ച്ചു. ഗുരപ്പേർ കപിതനായി ശ്ലീഹായെ ശിക്ഷിക്കുന്നു.

“കേട്ടുനിൻ കാപട്യകൗശലം മേലാലെൻ
നാട്ടിലിനി നടമാടുകില്ല.

കാണട്ടെ, നിൻദ്രോഹമാരു സമിച്ചിട്ടും!
നാണയമെല്ലാം മുടിച്ചതോത്താൽ!

കഷ്ട! മെൻസമ്പാദ്യം യാചകർക്കേകിയ
ദൃഷ്ടനെ ഞാൻ വിടുകില്ല വൃഥാ.

വഞ്ചനക്കാരൻ വേദം പുലർത്തുവാൻ
സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര്യമില്ല മേലിൽ

കല്പിച്ച ഗുരപ്പേർ, കാൽകരം ബന്ധിച്ച
ശിഷ്ടിയോ കാലായത്തിലായി!

ഭാരതമാതാവിൻ നിമ്ബലപ്രേഷിതൻ
കൂരിരുളേറിയ പാറാവൊന്നിൽ

കൊട്ടിപ്പോഷിക്കുന്നു കൊട്ടാരകിങ്കരൻ
ശിഷ്ടനെ ശിക്ഷിച്ചുവാത്തയെങ്ങും.

സൂര്യപ്രകാശമോ ശയനോപകരണങ്ങളോയില്ലാത്ത
പോളരാജാവിന്റെ ഇരുട്ടായിൽ ഭാരതശ്ലീഹാ നിരാശ്രയ

നായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. ദുരിതപൂരിതമായ കാരാഗൃഹത്തിൽ അധികനാൾ കിടന്നു നരകിക്കേണ്ടതായി വന്നില്ല.

ചെട്ടെന്ന് രാജ സഹോദരൻ രോഗിയായ്
കൊട്ടാരവാസികളാകലായ്!

എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതവൻ
ചിന്തിച്ചുഴന്നു ചോളരാജൻ!

ചൊൽപ്പൊങ്ങും വൈദ്യനെ വാൽയറിയിച്ചു
കെല്പറ മുർച്ഛിച്ചു രോഗാതുരൻ!

പേരെയും രാജഭിഷഗ്വരൻ വന്നിട്ടും
പാരിച്ചരോഗം ശമിപ്പതില്ല.

കൈകണ്ടാരയപ്പയം തന്നെ കൊടുത്തിട്ടും
കാൽകരം സ്തംഭിച്ചു നാഡിപോലും!

ശ്രേഷ്ഠ ഭിഷഗ്വരൻ കുന്നിച്ചു കൂടീട്ടും
കഷ്ടം! തൻ പ്രാണങ്ങൾ പാഞ്ഞുപോയി!

മാലേറി മാനസ്സം വിങ്ങുന്ന മന്നനു
മാലോകരാശ്വാസം നല്കിടുന്നു.

അന്നപാനാദികളെല്ലാം വെറുക്കുന്നു
മന്നവൻ താന്തനായ്ത്തീൻ പോയി!

പ്രിയ കനിഷ്ടസോദരന്റെ നിര്യാണം ഹേതുവാലുണ്ടായ ഹൃദയഭാരം താങ്ങുവാൻ അശക്തനായ ഗുരുപ്പേർ രാജാവിനെ കൊട്ടാരവാസികൾ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. കാരാഗൃഹവാസം അനുഭവിക്കുന്ന തോമ്മാ അമാനുഷ ശക്തിയുള്ള ഒരു മന്ത്രവാദിയാണെന്നും അതുതങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അവനെ വരുത്തി കല്പിച്ചാൽ അവൻ വല്ലതും ചെയ്യേക്കുമെന്നും സേവകർ ഉണർത്തിച്ചു. ദ്രോഹി, എന്റെ ദ്രവ്യ

മെല്ലാം മുടിച്ചവൻ പാറാവിൽകിടന്നു ചാകട്ടെന്നും മരിച്ച മനുഷ്യനെ ഉയിർപ്പിക്കുവാൻ ഇഹത്തിൽ ഒരുവനും സാധ്യമല്ലെന്നുമാണു രാജാവു് ഉത്തരിച്ചതു്. ആ ശിഥിലിയെ പാറാവിൽ ഇട്ട വിനാശികയിലാണു് അരോഗഗാന്ത്രനായിരുന്ന ഇളയ രാജാവു് ബോധരഹിതനായി നിലംപതിച്ചതു്. ആ തച്ചന്റെ മാന്ത്രികശക്തിയാൽ ഉണ്ടായ അവന്റെ ദേവന്മാരുടെ ഉഗ്രകോപമാണു ഇതിന്നു കാരണമെന്നു അടിയങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഏതായാലും ആ ശിഥിലിയെ വരുത്തി ഒന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു ഭൂഷ്യവും വരാനില്ലെന്നു രാജ്ഞിയുംകൂടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു് അനുസരിച്ചു് ആജ്ഞാപിക്കുകയും രാജഭൃത്യർ തോമ്മാശ്ലീഹായെ തിരുമുറിവിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. ഗുദപേർ ശ്ലീഹായെ കണ്ടപ്പോൾ ഏറ്റവും പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊണ്ടു് തന്റെ സഹോദരന്റെമേൽ കൃപ ഉണ്ടാകണമെന്നും തന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

താൻ വിശ്വസിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏക ദൈവത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും മനുഷ്യരെ ഉയിർപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയില്ലെന്നും ആ സ്രഷ്ടാവായ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രാർത്ഥിക്കാമെന്നും എന്നാൽ ദൈവതിരുമനസ്സു് എന്താണെന്നു ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടെന്നും തോമ്മാ പറഞ്ഞു.

സർവ്വരും കാൺകവേ ബദ്ധാഞ്ജലിയായി
സർവ്വേശനേശുവോടത്ഥിച്ചവൻ

പാവനൻ പ്രാർത്ഥിക്കും വേളയിൽ കരുണയും
കൈവന്നതപ്പോളതള്ളതും താൻ!

മാരിതൻ കണ്ണു തുറക്കുന്നു ദൈവമേ!
ചാരത്തു നില്ലോരെ വീക്ഷിക്കുന്നു.

ആശ്രയമാരേയും തേടാതെണീറാവൻ
വിശ്രമിച്ചീടാൻ തുനിഞ്ഞതില്ല.

സാഷ്ടാംഗം കമ്പിട്ടു ശ്ലീഹായെ വന്ദിച്ചു
ഞെട്ടിപ്പോയ് പ്രേക്ഷകരൊന്നടക്കം!

ഏതൊരു മന്ത്രുനമസ്കൃതം കാണുകിൽ
ചേതസ്സിൽ സംഭ്രമമുണ്ടാകും.

കൊട്ടാരവാസികൾ ഗുരുപേർ രാജാവും
സാഷ്ടാംഗം വീഴുന്നു മന്ത്രിമാരും.

നന്ദി നിറഞ്ഞവരെല്ലാരുടേ ശ്രീഹാര്യെ
വന്ദിച്ചു തുപ്പഭം മുത്തിടുന്നു.

ഭാരതവു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടീവിധം-
മോതുന്നു ഗുരുപേർ രാജനോടായ്.

ജ്യേഷ്ഠൻ നിർമ്മിച്ച കൊട്ടാരം കണ്ടു ഞാൻ
തൃപ്തനായ്, മുമ്മുനി ചൊന്ന പോലെ!

വെണ്മയേറുന്നൊരു മോഹനമന്ദിരം
വണ്ണിപ്പാനിന്നാർക്കും സാധ്യമല്ല.

നീതിയും സത്യവും പാലിക്കും മന്ത്രുനായ്
ധാരതവു നിർമ്മിച്ച രമ്യഹർമ്മ്യം!!

സത്യേക ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു ഞാൻ
സത്തമനാമുനി ചൊല്ലും പോലെ.

ഗുരുപേർ രാജകുടുംബം സഖാക്കളും
ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു.

ഭാരതപ്രേഷിതൻ സഞ്ചരിച്ചിടവേ,
ധാരാളം വിഗ്രഹം കണ്ടു പോലും!

ചന്തമില്ലാത്തൊരു ബീഭത്സവിഗ്രഹം
കാന്താരകാവിലെ 'കാളി'തന്നെ.

കാളിയെ പ്രീണിപ്പാൻ ധാരാളമാളുകൾ
തുള്ളിക്കരുതികൾ ചെയ്തിടുന്നു.

ചോരയൊഴിക്കുന്നു വിഗ്രഹപ്രീതിക്കായ്
പേരാണ് പണ്ഡിതന്മാരു പോലും!

“എന്തായാലും നിങ്ങൾ ചെയ്യരുതീവിധം
രക്തം കുടിക്കില്ല വിഗ്രഹങ്ങൾ!

നിജ്ജീവ വിഗ്രഹം കണ്ണു തുറക്കുമോ?
വജ്ജിക്ക വേണം കുരുതിയെല്ലാം.”

വാദോമുഴക്കിയാ ഓജ്ജനം ക്രോധിച്ചു
മർദ്ദിച്ചു വീഴുന്നു മാർത്തോമ്മായേ!

“രക്ഷിക്ക ദൈവമേ! ജീവൻ നശിക്കുമേ!
രക്ഷിപ്പാൻ നീയല്ലാതാരുമില്ലേ!”

പീഡിതൻ കഷ്ടം നിരാലംബനായിട്ടും
താഡനം തെല്ലും ശമിപ്പതില്ല!

പാത്താലമന്ത്രതം വഷിക്കുന്നുംബരം
കത്തിക്കാളീടുമൊരഗ്നികണ്ഡം!

വെള്ളിടി വെട്ടിയാലെന്നപോലക്ഷണം
ഭേദേഭരം കശ്മലർ ഭസ്മമായി!

ആളുകളൊന്നിച്ചു കാവിലെക്കാളിയും
കാളന്നൊരഗ്നിയിൽ വെന്തുപോയി!

ഈശ്വരകാരുണ്യമൊന്നിനാൽ മാമുനി
യേന്തുവിൻ വത്സലൻ രക്ഷപെട്ടു.

VI

അനുദിനം അനാധി ആളുകൾ ക്രിസ്തുമതാവലംബി
കളാകുന്നതു കണ്ടു് അസഹിഷ്ണുവായ ഒരു ഹിന്ദുമതചാര്യൻ
ഏതു കൗശലം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടെങ്കിലും തോമ്മാപ്പിതാവിനെ നാട്ടു

കടത്തുകയോ അഥവാ കാരാലയവാസത്തിനു വിധേയനാക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നുറപ്പിച്ചു. അതിനു ഉതകിയ തന്ത്രം അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ച് കണ്ടുപിടിച്ചത് ഏറാജമുഖ്യാസാഹസമായ ഒരു കൊടിയ കാപട്യമത്രേ. സ്വപുത്രനെ വധിച്ചു കുറ്റം തോമ്മാശ്ലീഹായിൽ ആരോപിച്ചാൽ അയാൾ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനായിക്കൊള്ളും എന്നുള്ളതായിരുന്നു ആ പുരോഹിത യാഥാസ്ഥിതികന്റെ കടഞ്ഞെടുത്ത തന്ത്രം!! ആചാര്യൻ അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യുകയും പോരെങ്കിൽ നാലഞ്ചു കള്ളസാക്ഷികളെക്കൊണ്ട് തോമ്മാശ്ലീഹാ കൊലപാതകം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടതായിട്ട് മൊഴികൊടുപ്പിക്കുകയുടിയും ചെയ്തു. അറസ്റ്റ് വരിച്ച് ശ്ലീഹാ കോടതിയിൽ ഹാജരായി. മരിച്ച യുവാവിന്റെ മൃതശരീരം കോടതിയിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ തന്റെ നിരപരാധിത്വം അവനെക്കൊണ്ടുതന്നെ തെളിയിക്കാമെന്നു ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞത് അനുസ്മരിച്ച് കോടതി ഉത്തരവായി. ആചാര്യന്റേയും കള്ളസാക്ഷികളുടേയും അന്തരംഗത്തിൽ തിളച്ച ദ്രാവിക പകർന്നുപോലെ അവർക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു. മൃതശരീരം കോടതിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ നിരപരാധിത്വം വ്യക്തമാക്കുവാൻ കോടതി ശ്ലീഹായോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

സത്യം തെളിഞ്ഞിടാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചു മുട്ടുവടഞ്ഞേതാനായിത്തു ചെയ്തേ!

അതുതന്നെ കണ്ടപ്പോൾ കോടതി ഞെട്ടിപ്പോയ്! സംഭവിച്ചാചാര്യൻ വീണു പോയി!

സാദരം നില്ക്കുന്ന ബാലനോടീവിധം ചോദിച്ചു മാമുനി സ്നേഹപൂർവ്വം.

സത്യം കഥിക്കേണം നിന്നെയാർ ഹിംസിച്ചു? വ്യക്തമാക്കീടുകിക്കോടതിയിൽ

“സത്യം പറഞ്ഞിടാം ഗുഡ്മായെൻ ഗളം മേദിച്ചതെൻ താതൻ കൈവാളിനാൽ”

കുറമി യോഗിയിലാരോപിക്കാണെന്നെ -
 പ്പോറിയ കൈകളാൽ മാരിതൻ ഞാൻ!!”

പേരുന്ന വഞ്ചനയൊന്നിനാൽ നീതിജ്ഞർ
 കേറുന്നു കഷ്ടം! കഴുമരത്തിൽ!!

സത്യമാറിത്തപ്പോൾ ബന്ദിവിമുക്തനായ്
 വാടി പ്രതിഷ്ഠയിൽ ചെന്നടിഞ്ഞു!!

പറ്റിപ്പോയാ ചാര്യ! പശ്ചാത്തപിച്ചാലും!
 കുറമരജ്ജവരില്ലിഹത്തിൽ!!

കേരളഭൂമിയിൽ ജോലി തുടരുന്നു
 പേരേഴും ബ്രാഹ്മണരെന്നു വേണ്ടാ

ധാരാളം ഹൈന്ദവർ സാഗരം ചെയ്യുന്നു
 ഭാരതശ്ലീഹായെ നാട്ടുനീളേ!

പ്രാജ്ഞനാം യോഗീന്ദ്രൻ വിശ്വാസികൾക്കെല്ലാ-
 മജ്ഞസാ നലകുന്നു ജ്ഞാനസ്സാനം.

ഏഴു കൂദാശകൾ ചിന്തിച്ചോ! സ്ഥാപിക്ക-
 ന്നേഴുകുരിശുകൾ കേരളത്തിൽ

“പാലൂർ, കരക്കേണിക്കാലും, നിരണവും
 മാലുങ്കര, ചായൽ, കോട്ടക്കായൽ,

കോക്കമംഗലവുമീയേഴു ശ്രീയെഴും
 ദിക്കിലും സ്ഥാപിച്ചു തുക്കരത്താൽ.

ആരാധനാലയം സൃഷ്ടിച്ച ശേഷം താൻ
 കൈരളീവത്സരെ വേർപെടുന്നു.

ഭാരതപ്രേഷിതനന്ത്യമായെത്തുന്നു
 പേരാൻ മൈലപ്പൂർ പത്തനത്തിൽ!

വേദപ്രഭാഷണം ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തീയ
വേദം പരക്കുന്ന നാൾക്കു നാളിൽ!

ഉൽകൃഷ്ടബ്രാഹ്മണർ രോഷാകുലരായി
നിഷ്കൃപം ഭയപ്പെട്ടു മാമുനിയേ!

എന്തുമാർ കന്നിച്ചു കൂട്ടുന്ന ശ്ലീഹായെ
പമ്പകടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു!

കൊല്ലണമല്ലെങ്കിൽ നാടനശിച്ചുപോ-
മെല്ലാതും മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നുപോകും.

മൈലപ്പൂർ വാസികളെന്ദ്രാണാരെല്ലാതും
കാലുഷ്യത്തുള്ള ലാൽത്തുള്ളിപ്പോയി!

എങ്ങാനും കണ്ടെന്നാൽ കല്ലെറിഞ്ഞോടിക്കൊ-
ന്നോടിക്കുഞ്ഞുങ്ങർക്കാജ്ഞ നല്കി!

സമ്പൽസമൃദ്ധനാം മാടമ്പി കല്പിച്ചാൽ
പമ്പരവിഡ്ഢികൾക്കെന്തു പിന്നെ?

മന്നവമന്ത്രിമാർ നീരസമാണെങ്കിൽ
പിന്നെപ്പായണോ “ഗുണ്ടായിസം”

സന്ത്യാഗി നിത്യവും, നല്കുന്നപദേശം
സത്യക ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചാൻ

“നീതിയും സത്യവും മൺമുൻ പുലർത്തണം
പാതകി പശ്ചാത്തപിക്കു വേണം.

ശത്രുക്കളെപ്പോലും സ്നേഹിക്കാനോതിയ
ക്രിസ്തുവിലല്ലാതെ രക്ഷയില്ല.”

യേശു മഹേശ്വരനിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുവാൻ
കൂസലില്ലാതെ ഉദ്ഘോഷിച്ചു.

ചോരചാരിയാനും സന്നദ്ധനാണവൻ
ഭീരുതപമെന്നിയെ ചുറ്റിടുന്നു.

ചൊല്ലെഴുമെത്രാനാരൊന്നിച്ചു കൊല്ലുവാ-
നെല്ലാരും സന്ദർഭം പാർത്തിടുന്നു.

ഉന്മദത്തുള്ളലാൽ ദുർമ്മതമാൻവ-
രുന്മാദപ്തേയരായ് തീർന്നുപോയി!

ആയുധമേന്തുനു യോഗിയെ ഹിംസിപ്പാ-
നായാസം തീർക്കുന്നു കശ്മലന്മാർ!

പ്രാത്ഥിപ്പാൻ മാർത്തോമ്മാ മാമല കേരവേ,
ഘാതകർ പിന്നാലെ ചീറിയെത്തി!

കാര്യം ഗ്രഹിച്ചവൻ ധ്യാനനിമഗ്നനായ്
ഭാരതപ്രേഷിതൻ കണ്ഡീരൻ!

കാരുണ്യവാനായ ശ്ലീഹായെക്കണ്ടവർ
കാരുണ്യം തീണ്ടാത്ത കണ്ടകന്മാർ!

കുന്തമൊന്നോക്കുന്നു നിമ്ബശോണിതം
ചിന്തുനു ദൈവമേ! ഭാരതത്തിൽ!

പാണികൾക്കുപ്പിത്താൻ പ്രാത്ഥിക്കും വേളയിൽ
പ്രാണൻ നശിപ്പിച്ചു നീച നീചർ!!

തോരാതൊലിക്കുമാച്ചോര കിരാതന്റെ
പാരിച്ച പൈദാഹം പോക്കുമല്ലോ!!

ശാന്തിയടഞ്ഞു തന്നാണൊരു മോദിപ്പു
സന്തതം സർവ്വേശ സന്നിധിയിൽ!

ശിഷ്ടനാം യോഗിയെ ഹിംസിച്ച് വൃത്താന്തം
കാട്ടുതീപോലെ പടൻപോയി!

കൈക്കരുത്തുള്ളവക്കെന്നൊരനീതിയും
ചെയ്തിടാം നിർഭയമെന്നുമായി!!

ഉത്തമഹൈന്ദവ മിത്രങ്ങളെല്ലാരുമും
വാർത്ത കേട്ടത്തലിലാണ്ടു പോയി!

സംതൃപ്തരാകുന്നു ഘാതകരെല്ലാരുമും
മർത്തുനെ ഭംഗിച്ചു സപ്പം പോലെ!

നീറുന്ന നെഞ്ചുമായെത്തിയ ഭക്തന്മാർ
മാറത്തടിക്കുന്നു മാഴ്കിടുന്നു.

മിത്രങ്ങൾ തപ്തരായെങ്കിലും ഗാത്രമ-
തെത്രയും വേഗത്തിൽ മുഷ്ടമാക്കി,

കണ്ടുകമാവശ്യംപോലെ ധരിപ്പിച്ചു
മഞ്ചത്തിൽ ചെമ്മേ കിടത്തി പിന്നെ

ആളുകൾ തിക്കും തിരക്കുമായാമഞ്ചം
തോളിൽ വഹിച്ചവർ യാത്രയായി.

പ്രാത്ഥനചൊല്ലിക്കൊണ്ടത്രയും ഭക്തരായ്
പാതയിലൂടെ നടന്നു മന്ദം.

വമ്പിച്ച മാനവസഞ്ചയമെത്തുന്നു
പ്രേതവുമായവർ മൈലപ്പുരിൽ

കല്ലറമോടിയിൽ നിർമ്മിച്ചു, ഭക്തന്മാ-
രെല്ലാരുമും തൃപ്തം മുത്തിടുന്നു.

ചേതോഹരമാകും പ്രേതാലയം തന്നിൽ
പുതമാം തന്നടൽ സംസ്കരിച്ചു.

അപ്പസ്തോലൻ നിത്യവിശ്രമം കൈക്കൊണ്ടോ-
രപ്പത്തനം പിന്നെ തീർത്ഥകേന്ദ്രം!

മാർത്തോമ്മാ തൻ കഴിമാടത്തിലെത്തുന്നു
കേതന്മാർ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യമതർമിക്കുന്നു!

മുക്തിക്കായ് മന്ത്രിരെ മാടിവിളിച്ചവൻ
രക്തസാക്ഷിമുടി ചൂടിയല്ലോ!

ഭാരതഭൂമി! നിൻ പ്രേഷിത വീരന്റെ
ചോരണകണ്ഠോ നാരകീയർ!

പ്രാർത്ഥിക്ക മാമുനീ, ഞങ്ങൾ നശിക്കാതെ
സത്യസപരൂപനോടൊത്തു ചേരാം!

നാസ്തികർ നാടാകെ നന്തനം ചെയ്യുന്നു
ക്രിസ്തീയ ചൈതന്യം മങ്ങിപ്പോകുന്നു

സോവ്യറ്റു രാജ്യം തൻ ചെങ്കുപ്പായപ്പട്ട
ദൈവമേ! നാട്ടിൽ കൈയേറുമായി!

കുടുംബം, മര്യദ, നീതിയും, സത്യവും
വാദവിഷയമായ് തീർന്നുപോയി!

ധാർമിക സംസ്കാരസംഗമമില്ലെന്നായ്
നിർമ്മതം വേരുന്നി ഭാരതത്തിൽ!

ഉത്തുംഗസ്ഥാനികൾ ചെയ്യുമനീതികൾ
നീതീകരിപ്പു സഖാക്കളെല്ലാം.

വേലി വിളവുകൾ തിന്നൊടുക്കീടുകിൽ
വേലക്കാർ പാവങ്ങളെന്തു ചെയ്യും?

ആഹാരോൽപാദകകുടുംബം ഭീതിയാൽ
വിഹ്വലഗാത്രമായ് ജീവിക്കുന്നു!

വേലക്കു വില്ലവം കൂലിക്കു വകാണം
വേലയും കൂലിയുമില്ലെന്നായി!

പള്ളി, പള്ളിക്കൂടം, സ്ഥാവര, ജംഗമ-
മുള്ളതെല്ലാം പങ്കു വെച്ചെന്നാലും

കൊള്ളിവച്ചീടാതെക്കുകില്ലിശപരാ!
കള്ളപ്രവാചക ദുർമ്മതാസ്ഥർ!

ഈശ്വരനില്ലെങ്കിൽ സന്മാർഗ്ഗബോധവും
ശാശ്വതഭാവിയുമെങ്ങു പിന്നെ!!

സോദരീസോദരർ തമ്മിൽ പ്രണയമായ്
ബാധവിചിത്രീകുന്നതെന്തു ചിത്രം!

വേദസാക്ഷീമുടി ചൂടിയ മാർത്തോമ്മാ!
സാധുവാമെന്നെയും കൈവിടാല്ലേ!

ബാധിര്യംകൊണ്ടെന്നെ ശിക്ഷിച്ചു സർവ്വേശൻ,
വൈദികവൃത്തിക്കയോഗ്യനായി!

എത്രനാളിങ്ങനെ ജീവിതം പോണം
ധാത്രിയിൽ ശിക്ഷയ്ക്കൊരന്ത്യമില്ലേ!

ജീവപര്യന്തമായ് ശിക്ഷിച്ചു വിട്ടാലും
വ്യാഴവട്ടം കൊണ്ടു തീരുമല്ലോ!

ദുർവണ്ണജ്ഞിലിക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും
ദുർവിധി തന്നയോ? എൻ പിതാവേ!

ഹന്ത! വൈകല്യമതൊന്നിനാലിപ്പാപി
വൈദികഗർവ്വീജ്ഞെന്നുമായി!

ആത്മപറഞ്ഞാലും കേൾക്കാത്തൊരാചാര്യൻ
കൈരളീ ദുർവിധ ഗുണകാരൻ!

അച്ചാ! യെന്നെന്നെ വിളിക്കിലും നോക്കാത്ത
സ്വപച്ഛന്ദചാരിയാം കാവ്യക്കാരൻ!

വൈരാഗ്യമേറീടും പാപിയാമീയെന്നെ
 ഭൂതരൂപജീകരതെന്റെ താതാ!

പൂരിതപാവനാ! ഭാരതപ്രേഷിതാ!
 കാരണ്യമെന്നിൽ ചൊരിഞ്ഞിടേണം.

ഗുരപ്പേർ രാജൻ നിർമ്മിച്ച കൊട്ടാരം
 സംഗതിയാക്കണേ! യൊന്നു കാണാൻ!

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM.

Cl. No. 200

Acc. No. 14054

This book should be returned on or before the
date last stamped below.

15 MAR 1987

14 DEC 1990

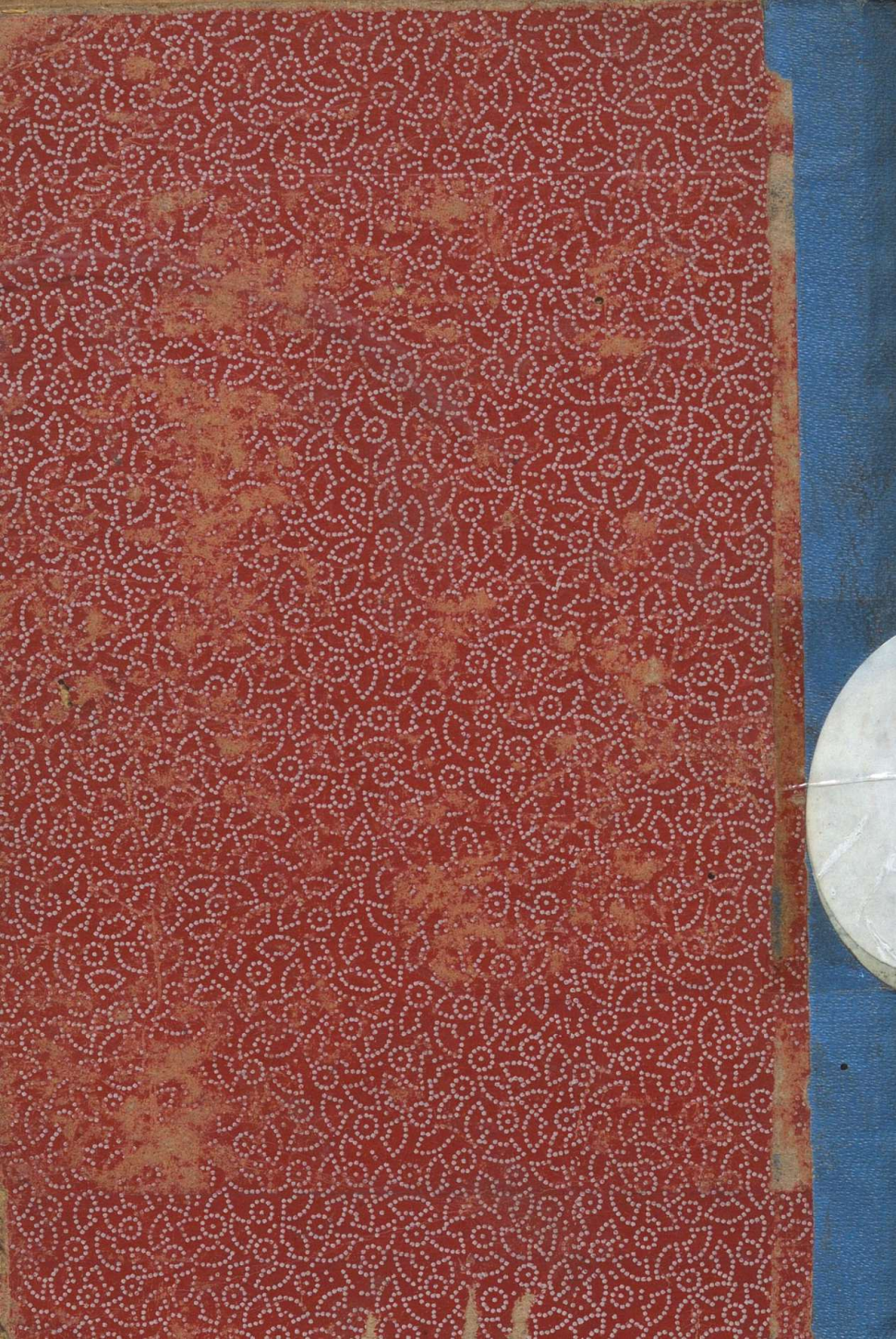
26 NOV 1999

18/10

200

14.054

ജോസഫ് നെടുങ്ങാടി
ദാരുത പ്രേഷിതൻ.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 100.....

Acc. No. 14.054

Author. ഭൂതനാഥ്... മനുജൻ

Title. ഭാരത ഭൂമി